

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor
1	400.C.2-0	EUK

25. oktober 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål 2 (2678+2679 alm. anl.) af 7. oktober 2005.

NOTITS

Udenrigsministeriet

Nordgruppen

Til:	Folketingets Europaudvalg	J.nr.:	MR, 500.B.15
CC:		Bilag:	
Fra:	Udenrigsministeriet	Dato:	
Emne:	Spm 2 ((2678+2679 - Almindelige anl.) af 7. oktober 2005		

”Ministeren bedes – som lovet på mødet i Europaudvalget den 30. september 2005 – udarbejde et notat indeholdende et resumé af konklusionerne i EU’s årsrapport om menneskerettigheder.”

* * *

EU’s årsrapport om menneskerettigheder 2005 dækker perioden 1. juli 2004 til 30. juni 2005 og er den syvende i rækken. Rapporten indeholder en bred – fortrinsvis faktuel - fremstilling af EU’s menneskerettighedspolitik og gennemgår EU’s initiativer på menneskerettighedsområdet, herunder i FN’s Generalforsamling og i FN’s Menneskerettighedskommission vedrørende emner som dødsstraf, tortur, kvinder, børn og racisme.

I rapportens konklusion fremhæves det, at årsrapporten er et vidnesbyrd om, i hvilken afgørende udstrækning menneskerettigheder, demokrati og god regeringsførelse nu indgår i EU’s eksterne relationer. Det noteres, at mange af de nye medlemsstater stadig har menneskerettighedskrænkelser og fraværet af demokrati i frisk erindring, hvilket har medført skærpet fokus på og øget fremdrift i EU’s arbejde på menneskerettighedsområdet.

Udpegningen af Michael Mathiessen som Solana’s personlige repræsentant for menneskerettigheder tillige med det voksende antal af EU særlige repræsentanter demonstrerer, at EU målbevidst afsætter ressourcer og ekspertise med henblik på at fremme sin politik. EU’s styrke ligger ifølge konklusionen i Unionens potentiale til at koordinere og samarbejde om politik og handling. Når dette sker effektivt – som i FN’s Generalforsamling og i Menneskerettighedskommissionen – har EU evnen til agere både overbevisende og effektivt samt bidrage mærkbart til medlemsstaternes egne bestræbelser.

Rapporten, konkluderes det videre, viser, at de vigtigste politiske institutioner i EU alle spiller en aktiv rolle i fremme af menneskerettighederne. Når EU kan vise, at det fuldt ud respekterer menneskerettighederne indenfor sine egne grænser, har EU’s stemme større autoritet, når EU taler i internationale fora. Konklusionen fremhæver i den forbindelse, at EU’s holdning mod dødsstraf har større vægt nu, hvor samtlige medlemsstater har afskaffet dødsstraffen.

Blandt de områder, hvor den største fremgang vurderes at være sket, peger konklusionen på etableringen af et styrket kontrolsystem for eksport af materiel, der be-

nyttes til tortur, vedtagelsen af policy retningslinier om beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere samt fremme af opbakningen bag den Internationale Straffedomstol blandt stater, som har tilsluttet sig Cotonou Aftalen. Konklusionen opridses også områder, hvor EU må konstatere tilbageslag, herunder manglen på reel fremgang på menneskerettighedsområdet i en række enkeltlande og visse staters aktive uvilje mod at få menneskerettighedsproblemer i enkeltlande behandlet på FN's Generalforsamling. FN-reformerne på menneskerettighedsområdet udpeges til at blive en større udfordring for EU i det kommende år.

Det blandede billede til trods er EU ifølge rapportens konklusion overbevist om, at det store flertal af europæerne støtter Unionens arbejde for menneskerettigheder, demokrati og god regeringsførelse, og EU vil fortsat give dette arbejde en central placering i sin politik og i sine aktiviteter. Rapporten, konkluderes det endelig, demonstrerer, at der bliver gjort fremskridt, og at EU bliver mere og mere effektiv i sit arbejde på dette område.

Menneskerettighedsenheden